

(Philipsen) stillet et Ændringsforslag, om hvilket han selv varslede, at han vilde tage det tilbage. Jeg har allerede berørt, at man ved Ordningen af Forholdene i Kjøbenhavn oprindeligt tænkte og da ogsaa endnu tænker at gaa den Vej, at søge disse Spørgsmaal ordnede ved en særlig Lov, for saa vidt det maatte vise sig fornødent, og derved vil der jo saa ogsaa kunne blive taget Hensyn til en Del af de Bemærkninger, det ærede Medlem fremsatte. Medens Kjøbenhavns Kommune nu kun kan udskrive 3 Procent i Indkomstskat, medmindre Lovgivningsmagten giver Samtykke dertil, skulde den ifølge Lovforslaget i Fremtiden være stillet saaledes, at den kunde udskrive foreløbig 2 Procent, hvilket svarer til de 3 Procent minus det fra Staten overførte Skattebeløb, og endvidere med Indenrigsministeriets Samtykke 1 Procent, altsaa op til 3 Procent. Hvis man saa vilde gaa over de 3 Procent, skulde Lovgivningsmagts Samtykke fremdes fordres. Saaledes er Lovforslagets Stilling, men Ændringsforslagets gaar ud paa, at til at udskrive mellem 2 og 3 Procent skulde ikke udfordres Indenrigsministeriets Samtykke. Derved vilde Kjøbenhavns Kommune i Virkeligheden blive væsentlig bedre stillet, med Hensyn til sin Raadighed over Skatteprocenten, end den nu er, og dette er saaledes et nyt Spørgsmaal, som bringes ind i Behandlingen af de foreliggende Lov. Jeg skal meget fraraade, at man søger at faa afgjort denne Sag paa den foreliggende Lov. Det vilde kunne volde Vanskeligheder under Lovens videre Gang, og det forekommer mig ikke heller, at de Oplysninger, det ærede Medlem gav om Resultatet for Kjøbenhavn med Hensyn til Balancen mellem, hvad Indkomstskatten kan give Kjøbenhavn, og hvad Kjøbenhavn modtager af Statsskatten, var saaledes, at man derved kunde faa en Begrundelse af, at man skulde give Kjøbenhavn Raadighed til vedblivende at udskrive faktisk 3 pCt., uagtet den modtager et Statstilskud, svarende til den ene Procent af Indkomstskatten. Skulde man følge det ærede Medlem, vilde man i Virkeligheden kun kunne komme til at forhøje de 2 Procent, som nu ere fastsatte i § 9, med en Ubetydelighed for at skaffe Sikkerhed

for, at Kjøbenhavn ikke blev ringere stillet. Men, som sagt, jeg skal meget fraraade, at man paa Sagens nuværende Standpunkt kommer ind paa en Forandring i saa Henseende; det maa jo siges at vedrøre et Punkt, der udelukkende angaar den kommunale Beskatning i Kjøbenhavn og saaledes ligge Forslaget fjernere.

Bjerre: Da jeg ikke før har haft Lejlighed til at stemme over disse saakalte Skatte-love, skal jeg tillade mig at fremkomme med et Par Bemærkninger. Og jeg vil da sige, at jeg ved denne Behandling følger Tingets Flertal for at faa at se, om vi i denne Samling kunne naa til Ende med Sagen. Men for saa vidt vi ikke i denne Samling faa noget Resultat frem, vil jeg i enhver Henseende anse mig for løst fra de Forpligtelser, som en saadan Afstemning giver. Jeg er nemlig langt fra tilfreds med det, som her er foreslaet, og hvis vi ikke i denne Samling naa et Resultat, vil jeg haabe, at der maa komme mere rationelle Forslag frem om hele vort Beskatningsvæsen. Det er ganske umuligt at skabe noget rationelt, noget retfærdigt og noget, der kan vække Tilfredshed, og noget, der kan holde ud paa det Grundlag, som vi nu bygge paa. Hartkornskatten og Bygningsafgiften ere saa daarlige Skattegrundlag, at de ikke kunne holde. Vi maa komme bort derfra. Og hvis nu en vil sige, at det er umuligt, det er saa gammelt, vil jeg sige: Er da Danmark det eneste Land i Verden, hvor dette maa blive ved? Naar alle andre Lande have afskaffet det og ere gaaede over til en Beskatning paa Jorden, til Grundskatter og Arealskatter, der nogenlunde holde Flugt med Tiden, maa Danmark ogsaa kunne gøre det. De have i England, foruden en lav Grundskat, en Skat paa Landbruget, der retter sig efter Forpagtningsafgiften, og da Forpagtningsafgiften vil følge med Konjunkturerne, er det en Skat i Flugt med Tiden. I Tyskland have de noget lignende, og paa samme Maade forholder det sig i andre Lande. Altsaa, Hartkornskatter og faste Skatter, der ikke tage Hensyn til Konjunkturerne, der ikke tage Hensyn til Belliggenhed, der ikke tage Hensyn til Befolkningens Aftagen og Formerelse, kunne umulig være retfærdige,